

ದಾವಣಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜಾತ್ರೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯನೀಕರಣ: ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ

ಶ್ರೀ ಹಿರೇಮತ

ಸಂಶೋಧಕರು

ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ

ದ್ರಾವಿಡಿಯನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸವನಪ್ಪಾರ್: ಕುಪ್ಪಾಮು

ಡಾ. ಕೆ. ಶಾರದಾ

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ

ದ್ರಾವಿಡಿಯನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಕುಪ್ಪಾಮು, ಚಿತ್ತೂರು (ಜಿಲ್ಲೆ)

ಸಾರಾಂಶ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವು “ದಾವಣಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜಾತ್ರೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯನೀಕರಣ” ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧುನೀಕತೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಇಂದು ಕುಡಿತ ಕುಟಿತ, ಜೋಜು ಮೋಜು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೈಜ ಬರುಬರುತ್ತಾ ಚಕ್ಕಡಿ, ಸೈಕಲ್ ಎಲ್ಲಪೂರ್ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇಂದು ದ್ವಿಚಕ್ಕ ತಿಚಕ್ಕ ವಾಹನ ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನಗಳು ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಿದ್ದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳಿಗೆ ಜಾತ್ರೆ ಪ್ರೋರ್‌ಸೆನ್ತಾರ್. ವಾರ-ದಿನಗಟ್ಟಿಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಈಗ ಕೇವಲ ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪುಗಳ, ಸಿದ್ಧವಸ್ತುಗಳ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿವಿಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಎನಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಹಲವು ಹತ್ತು ರೀತಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಅಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊಸತನೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಲಂಕಾರಿಕೆ ಗೃಹೋವಯೋಗಿ ಬಳಕೆಗೆ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಭರದ ವ್ಯಾಪಾರ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹಣ ಇರಲೇಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಬೇಕರಿ ತಿಂಡಿ, ತಿನಿಸುಗಳು ಬಾಟಲಿ ನೀರು ಮೊದಲಾದ ಸಿದ್ಧವಾದ ತಿನಿಸುಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೊಸತನ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನಲ್ಲಿ ನಕಲಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ತೀರ್ಥ ಕಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಹಾವಳಿ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಮುಖ ಪದಗಳು: ಜಾತ್ರೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯನೀಕರಣ

ಪೀಠಿಕೆ

ಜಾತ್ರೆಗಳು ಅಧುನೀಕರಣದ ಸೋಂಕಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದು, ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲನ್ನು ದಾಟಿತ್ತಿವೆ. ಹೊಸ ಹಾಗು ಚಲನಶೀಲತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸಾಫ್ಟ್‌ವರ್ಕ್ ಸ್ಥಿತಿರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದು, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. “ಹಿಂದೆ ರಂಗವಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಅನೇಕ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣಗಳು ಮಿಂಚಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪುವ ಕಾಲ ಈಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಅಧುನಿಕತೆಯು ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರವನ್ನು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಶಿಧಿಲಗೊಳಿಸಿ ಅನೇಕ ಅಜಾರ ವಿಚಾರಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕೇವಲ ಪಟ್ಟಣಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಮುಖ ತೋರಿಸಿದೆ.” ನಾಗರೀಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಾನಪದ ಸೋಗಡು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದಿರುವುದು ವಿಷಾದಕರವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ದಟ್ಟ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಜಾತ್ರೆಗಳೂ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ.

ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ

ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಿಗಳು ಕ್ಷೇತ್ರಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಹಲವು ಭಾರಿ ಪುನರ್ ನಿರಾಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು, ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಲ್ಪಾಲ ಮಂಟಪಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಗೋಪ್ಯರಗಳು ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ದೇಶಗೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಸುಣಿ ಬಣಿಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಹಳೆಯ ಪರಿಕರಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೂಲೆ ಗುಂಪಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸತನ ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲ ದೇವಾಲಯಗಳು ಮುಜರಾಯಿ ಇಲಾಖೆ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಪ್ಪು ಬಿಗಿಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದೇವಾಲಯಗಳು ಮೇಲ್ಮರ್ಗದ ದೇವಾಲಯಗಳೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಸ್ಕರಿತದ ಭಾಯೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿದೆ ಉಳಿದಿವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಆಧುನಿಕ ದೇವಾಲಯ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ, ಸಾಮೂಹಿಕ ವಿವಾಹ ನಡೆಯುವ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನುಸುಳುತ್ತಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆ-ಕಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಆಧುನಿಕ ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ವಾದ್ಯ ಮೊಳಗುಪ್ರದು ವಿದ್ಯುತ್ ಚಾಲಿತ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳೀಂದಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿ-ಹರಕೆಗಳ ಪಾವತಿಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕಣ ಬಿಲ್ಲು ನೀಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ರಥಗಳ ಆಧುನಿಕತೆ

ಕೆಲವಡೆ ರಥಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಚಾಲಿತ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜನ ನಡೆದರೆ ಕೆಲವಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಟ್ರೇರ್ ಗಾಲಿಗಳ ಜೋಡಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆ ಚಿಕ್ಕ ರಥಗಳು ಶ್ರೀಗಂಧಿ-ಹೊನ್ನೆ ಮತ್ತಿ ಮರದ ರಥಗಳು ದೇವಾಲಯಗಳ ಒಳಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಕೆಲವಡೆ ಹೊಸ ರಥಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಹುರುಹಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಉಚ್ಚಾರ್ಯಗಳು ನವೀಕರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು, ಕಲ್ಲಿನ ಗಾಲಿಗಳು ಕ್ಷಾರೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಬ್ಬಿಂದ ಚಕ್ಕಿಗಳು ಉರುಳುತ್ತವೆ. "ರಥಗಳ ಅಲಂಕಾರ ಶೈಲಿಗಳೂ ಅಂತಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಮಾಣ ರಥಗಳು ಚಲಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿಗಳು ಹೀಗೆ ನಾನಾರೀತಿಯ ರಥ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ." ಚಿಕ್ಕ ರಥಗಳು ದೇವಾಲಯದ ಒಳ ಆವರಣಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ದೊಡ್ಡ ರಥಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಪಡಿಸಿದ ರಾಜ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಾಲನೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಕೆಲವೆಡೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಬೇಡುವವರು ಶನಿ ದೇವರ ಸಂಚಾರಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕುದುರೆ ಟಾಂಗ ಇಲ್ಲವೇ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ, ಓಟೆ ಓಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವುದನ್ನು ಇಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ರಥಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ಲೇಪನಗಳು ಉಂಟು. ನಮ್ಮ ಧನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಈ ರಿಂತಿಯ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರದ ಸೈಜತ ಹಾಗೂ ಲೇಪನವು ಕೆಲವಡೆ ಗೋಚಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹರಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಭಕ್ತರು ರಥಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಾರ ನೀಡುವ ಕೇಸರಿ, ಬಿಳಿ, ಹಸಿರಿನ ದೊಡ್ಡ ಹೂಮಾಲೆ ಅರ್ಬಿಸಿ ಬಾಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡತನದ ಕೇಸರಿ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಬಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ ಮೇರೆಸುತ್ತೇವೆ.

ಅಜರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ

ಇಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮೌಡ್ಯತೆ ಈಗ ದೂರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ತೆಗೆಸುವ ಭಕ್ತರು ಈಗ ಎಲ್ಲೋ ನಾಲ್ಕು ಕೂದಲನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ತಲೆಯನ್ನು ಕೇಶಮುಂಡನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದೇ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಸರ್ಕಾರವೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವ ಬೆತ್ತಲೆ ಸೇವೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡು ಕೇವಲ ಬೇವಿನ ಸೊಪ್ಪು ಉಡುಗೆ ಧರಿಸುವ ಅಥವಾ ಒಳಉಡುಪ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಲೆಕ್ಕಿ ಸೊಪ್ಪು-ಬೇವಿನ ಸೊಪ್ಪು ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಳಸುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದಿನವಿಡೀ ನಡೆಯುವ ಅಜರಣೆಗಳು ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗೆ ಸೀಮಿತ ಆಗಿರುವುದುಂಟು. ಇನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಬಲಿಯಂತೂ ದೊಡ್ಡ ಕೋಣಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಡ್ಡಪಡಿಸಿದ್ದರೂ (ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಿ.ಸಿ.ಟಿ.ವಿ, ಕ್ಯಾಮರ ಅಳವಡಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಬಂದೋ

ಬನ್ತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ) ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರೋಲೀಸರ ಕಣ್ಣಪ್ಪಿಸಿ ಕಡಿಯವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಡಮ್ಪಿ ಕೋಣವನ್ನು ಕಡಿಯವುದು, ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿರೆಂಜಿನಿಂದ ರಕ್ತ ಪಡೆದು ದೇವತೆಗೆ ಸ್ನೇ ಮಾಡುವುದುಂಟು. “ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಹಾರ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಬಲಿನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮುತ್ತು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವದಾಸಿ ಆಗ ಬಯಸುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅನೇಕ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆಗಳು, ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮದವರು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ದೇವದಾಸಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ.”

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೋಗತಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಮಾಡಲು ಕಾನೂನಿನ ರೀತ್ಯಾ ಇಂತಹ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ ನಿರಾರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಿದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮುತ್ತು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜೋಗಪ್ಪೆ ದ್ವಾರಾಪ್ರದಾನಪ್ಪಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರು ಕಾಯಕ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಇವರನ್ನು ಪುನರ್ ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವುದುಂಟು.

ನಂಬಿಕೆ, ಜೀವನ ಆಧುನಿಕತೆ

ಇಂದು ದೇವರು ಕಷ್ಟ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಈಗ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ಎಂಬ ಜವಬ್ದಾರಿ. ಹೊಣೆಗಾರಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದು ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಪರಿಹಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇರೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಅಚರಣೆಗಳು ಅನೇಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಹಿಂದಿನ ಜನರ ನಂಬಿಕೆ ಹಾಗೂ ಇಂದಿನ ಯುವಕರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿದ್ದು ಯುವ ಜನತೆ ಈಗ ದೇವರನ್ನೇ ನಂಬುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ನಂಬಿದರೂ ಅಷ್ಟಕವೈ ಸಂಕಟ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಅಭಿಪ್ರೇಕ ಪೂಜೆ ಮೊದಲಾದ ಪೂಜಾ-ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗುತ್ತ ನೀರನಗೊಂಡಿವೆ. ಇಂದು ಮೌಲ್ಯಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಹಿರಿಯರ-ಹಿಂದಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ದುಸ್ತರವೆನಿಸುವುದು. ಹಿಂದಿನ ಮುಗ್ಧಭಕ್ತಿ, ಅಂತಹ ಮುಗ್ಧ ಜನತೆ ಈಗಿಲ್ಲ. “ಹಿಂದೆ ಭಯಾನಕ ರೋಗಗಳಾದ ಸಿಡುಬು, ದಡಾರಗಳು, ವಾಂತಿ ಬೇಧಿ ಯಂತಹ, ಗುದ್ಧವನ ಬೇಸೆಯಂತಹ ಭಯಂಕರ ಕಾಯಿಲೆಗಳು ಈಗ ಬೇರೆ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ನಮ್ಮ ಉಳಿನ ಗಡಿ ಒಳಗೆ ಇಂತಹ ಹಾಯಿಲೆಗಳು ಬಂದದ್ದು, ಅವನ್ನು ಒಂದು ದೇವತೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಗಡಿಮಾರಮ್ಮೆಲಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ನೈವೇದ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಗಡಿಯಿಂದ ಸಣ್ಣ ರಥದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಎಳೆದೊಯ್ದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನತೆ ಈಗ ರೋಗ ರುಜಿನಕ್ಕೆ ಹೆದರದೆ ವ್ಯಾದ್ಯರ ಬಳಿ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ನಾಗರಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ನಮ್ಮ ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಾಗೃತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನಗರಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಿಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹಣ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ದೇವರಕ್ಕಾನೆ ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಗ್ರಾಮದೇವತೆ ಶಿಷ್ಟ ದೇವತೆಗಳ ನಂಬಿಕೆ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕಾಟಾಬಾರಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ತಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಶಿಧಿಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಜಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಈ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ? ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ಈಗ ನಗರದ ಮಾರಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸಂಚಾರ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಂದ ಆಗಾಗ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಪೂರ್ವೀಕೆ ಯಾಗುವ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಈಡೆರಿಕೆಗೆ ಜಾತ್ರೆಯವರೇಗೂ ಕಾಯಬೇಕೆ? ಎಂದು ಮೂಗು ಮುರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಉಚಿತ ಎಂಬ ಭಾರೀ ಫೋಷನೆಯು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ರಿಯಾಲಿಟಿ ಸಿಗಲಾರದು.

ಸಿಡಿ ಆಡುವ ಕ್ರಮ

ಸಿಡಿ ಆಡುವುದು ಒಂದು ರೋಚಕ ಫಳನೆ ಹಿಂದೆ ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಾಕೆಯಂತಹ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ಬುಚ್ಚಿಸೊಂಡು ಸಿಡಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈಗ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಈ ನೇಮು ಸಡಿಲೀಸುತ್ತಾರೆ. “ಮನೆಯಿಂದ, ನದಿ-ಹಳ್ಳಿ ಕೊಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ದಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಕೇವಲ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತ 2-3 ಸುತ್ತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಗೈಯುವುದುಂಟು. ದೇವರಿಗೆ ಈ ಹಿಂದೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಲಿ ಅನ್ನಾಹಾರಗಳ ಸಮರ್ಪಣೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದೇರೀತಿ ಬಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಲೋಹಗಳು ನೀಡುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಕೇವಲ ಬಿನ್ನ-ಬೆಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದ ಲೋಹಗಳು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ ರೆಡಿಮೇಡ್ ಬೆಳ್ಳಿ ಕಣ್ಣಿ-ಕೋರೆಮೀನೆ ಮೊದಲಾಗಿ ನೀಡಿ ರಸೀದಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.” ಅಂದು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿ ಭಕ್ತನಿಗಿದ್ದರೆ ಈಗ ಇಂತಹ ರಸೀದಿ ನಾಷ್ಟ ಆಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಕಷ್ಟ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಾನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಈಗ ಕಣ್ಣರೆಯಾಗಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಗ್ರಾನ್ ಹೊರುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಗ ಗ್ರಾನ್ ಹೊರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಡಿವಾಳರು ಮಡಿಬಟ್ಟಿ ಹಾಸುವುದು ಇತ್ತಿಜಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದೆ. ಅಮೃಂದಿರು ಈಗ ಪುರುಷದ್ವಯಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಮೂಕಮ್ಮೆ-ಮೂಕೇಶ್ವರಿ ಚೌಡಮ್ಮೆ-ಚೌಡೇಶ್ವರಿ, ಮೊದಲಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀದೇವತೆ ಜೊತೆಗೆ ಇತರೇ ಪುರುಷ ದ್ಯುವಂಗಳು ಸ್ವಾಷಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸೋಮ, ಕಾಮ ಮೊದಲಾದ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂಬೆಗಳು ದೇವರ ಸೇವಕರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ

ಜಾತ್ರೇಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಇಂದು ಕುಡಿತ ಕುಣಿತ, ಜೋಜು ಮೋಜು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬರುಬರುತ್ತಾ ಚಕ್ಕಡಿ, ಸ್ನೇಕಲ್ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇಂದು ದ್ವಿಚಕ್ಕ, ತ್ರಿಚಕ್ಕ ವಾಹನ ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನಗಳು ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ಭಾಗವಹಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಿದ್ದು ಬೆಳಿಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳಿಗೆ ಜಾತ್ರೆ ಪೂರ್ವಸುತ್ತಾರೆ, ವಾರ-ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ಪ್ರಯಾಣ ಈಗ ಕೇವಲ ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಜಾತ್ರೇಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪುಗಳು, ಸಿದ್ಧವಸ್ತುಗಳ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಎನಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಹಲವು ಹತ್ತು ರೀತಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಅಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊಸತನ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಲಂಕಾರಿಕೆ ಗ್ರಹ ಉಪಯೋಗಿ ಬಳಕೆಗೆ ಸಾಮರ್ಗಿಗಳನ್ನು ಎರೆದಿಸುವ ಭರದ ವ್ಯಾಪಾರ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹಣ ಇರಲೇಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಬೇಕರಿ ತಿಂಡಿ, ತಿನಿಸುಗಳು ಬಾಟಲೀ ನೀರು ಮೊದಲಾದ ಸಿದ್ಧವಾದ ತಿನಿಸುಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೊಸತನ ಕಾಲಿತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಸಲಿ ನಕಲಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ತೀರ ಕಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಹಾವಳಿ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಗಳ ಸಹಾಯ

ಅರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಲಸಿಕಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತಿಜಿಗೆ ಏಡ್ವಿಟ್ಯುನ್ ಜಾತ್ರೆ, ದಡಾರದಮ್ಮೆ, ಸಿಡುಬಿನಮ್ಮೆ ಜಾತ್ರೆ ಮೊದಲಾದ ಭಯಾನಕ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಜಾತ್ರೇಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೂಡಿಸಲು ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆ, ಪ್ರೋಲೀನ್ ಇಲಾಖೆ ಶಾಂತಿ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾರಾಡಲು ಮಿಲಿಟರಿ, ಮೀನಲು ಪಡೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ ಕೃಷಿಪ್ರದರ್ಶನ ಕೃಷಿ ಸರಕುಗಳ ಮಾರಾಟ, ಹೆಚ್ಚು ಕುರಿತು ತಿಜುವಳಿಕೆ ನೀಡುವುದುಂಟು. ಅಗ್ನಿ ಶಾಮಕ ರಾಸೆಯಂತೂ ಜನ ಜಂಗಳಿಯಿಂದ ಆಗ ಬಹುದಾದ ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಹೀಗೆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಟಗಳಿಂದ ಆಚರಣೆಗಳು ಸ್ಥಗಿತ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಡೆದ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯ ಸುರುಮಾವಾಗಿ ನಡೆಯದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಜಾತ್ರೆ ದೇವತೆ ರಥೋತ್ಸವ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಇಡೀ ಗ್ರಾಮವೇ ಬಿಕ್ಕೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಇದೆ.” ಇನ್ನು ಕೆಲವಡೆ

ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಹಂತ್ಯೆಪದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಕ್ರದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಂದ ವರ್ಚನೆನ್ನು ತೋರುವುದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಜಾತ್ರೆಗಳು ನಡೆಯುವ ದಿನ ಸ್ಥಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಈಗ ಅಭ್ಯರ್ಥ ಬ್ಯಾನರ್, ಕಟ್ಟಣ, ಫ್ಲೆಕ್ಸ್ ಬೋಡ್‌ ಹಾಗೂ ದ್ವಾರಿ ವರ್ಧಕಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾಗು ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತ್ತದೆ. ದಿನ ಪ್ರತಿಕೆಗಳಿಂತೂ ಪ್ರಟಿಗಟ್ಟಲೇ ಜಾಹಿರಾತುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕರಪತ್ರಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಮಿತಿಯವರಿಂದ ಉರೂರಿಗೆ ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ತಲುಪಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗೋಡೆಬರಹದ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುವುದು. ಭಿತ್ತಿಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ಉರೂರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಮೊದಲಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೈಬೆಕ್ ಪ್ರಚಾರ ಅಭ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಪ್ರೋನ್, ಎಸ್.ಎಎ್.ಎಸ್ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ಪ್ರವಂಚಾದಾರ್ಡ್ಯಂತ ಸೂಚನೆಗಳು ವೇಗವಾಗಿ ತಲುಪ್ತುತ್ತದ್ದು ಹಬ್ಬಿತ್ತಿಂತ ಜಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಮೇರಗು ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ನಾಗರೀಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲ್ ಮೂಲಕ ಸುದ್ದಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದುಂಟು. "ರಘೋತ್ಸವಗಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಪನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಚಿಕ್ಕ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂಲೆ ಸೇರಿರುವ ಪ್ರಮೇಯ ಉಂಟು" ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ದೇವರುಗಳ ಪಾಲಿಕೆ ಹೊರಲು ಜನರು ಮುಂದೆ ಬಾರದೆ ತಮ್ಮ ನಾಗರೀಕ ಉಡುಪು ಕೊಳೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಶೋಕ ಆವರಿಸಿದೆ.

ಉಚ್ಚಾಯ ಉತ್ಪನ್ನಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿನಾಡಿ(ವಾಹನಗಳನ್ನು) ಬಳಸುವನ ಮೊದಲಾದ ದಿನಗಳು ದೂರವಿಲ್ಲ. ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟ್‌ನಿಗಿರಿತ ದರ ಪಾವತಿಸಿ ಕಂಪ್ಲೌಟರ್ ಬಿಲ್ ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಸಾದದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಲಡ್ಡು ಉತ್ತಮಿ ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ ಮೊದಲಾದ ಒಣಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಎಂದರೆ ಮನೆಯಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕ ಎಡೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಜನರೂ ಕಾಣಿಸಿದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಈ ಹಿಂದಿನ ವಾರಗಟ್ಟಲೇ ಆಚರಣೆ ನಿಯಮಗಳು ಮನಕಾಗುತ್ತ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ರಘೋತ್ಸವ ಓಕುಳಿ ಕಾಣಿಕ ಕಂಡೋತ್ಸವ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಜರಗುವುದುಂಟು. ಸಮಯದ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತ ಇಂದು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ದುಡಿಮೇಗೆ ಅನಿವಾಯ ಆದೀತು. ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಂತು ವಿದ್ಯುತ್ ಯಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಡಮರುಗ ಗಂಟೆ ಜಾಗಟೆ ಪ್ರೋಜಾ ವೇಳೆಗೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಜನಪ್ರಿಯ ವಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಕಾಪಾಡುವಲ್ಲಿ ತೋಳೆಯಲು ಬರಸಲು ಮೊದಲಾದ ಕಡೆ ಯಂತ್ರಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ, (ಪಿನಾಯಿಲ್ ಬಳಕೆ) ಜನರು ನೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅವಕಾಶವೇ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀ ರಸ್ತೆ ರಸ್ತೆಗೆ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿರುವ ಒತ್ತಡದ ದೇವಾಲಯಗಳು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜನತೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಾರದೇ ಇರುವುದುಂಟು. ದೂರದ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಸ್ವೇಚ್ಛ ಹಿಡಿಯುವವರು ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಆಚರಣೆಗಳು ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಅರ್ಚಕರ ಮಂತ್ರಗೋವಣೆ ನಿಂತು ಶೋಗಿ ಬರೀ ದ್ವಾರಿವರ್ಧಕಗಳ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿದೆ. ದೇವರ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಕೂಡ ನಾನಾ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ವಡವೆ ಧರಿಸಿ ಮೇರಿಯುವುದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಆಧುನಿಕತೆ

ಇಂದು ನೆಶನ್‌ಲೀಸ್ಟಿರುವ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕ್ರಾಸ್‌ಟ್ರೋ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ನಲ್ಲಿಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳು ಜನಪದ ಕಲಾವಿದರು ಕೇವಲ ಮಾಳಾಸನಸ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದ್ದ ಈಗ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶಿಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ದ್ವಾರಿಮುದ್ರಿಸಿ ಮಾರುಕಟ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವೇಸಿ ಹಣ ನೋಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ದೇವರ ಹಾಡುಗಳು ಭಾವಗೀತೆಗಳಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ದ್ವಾರಬೆಕ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಡುವವರು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಸೆಪಡುತ್ತಾರೆ. ಜೋಗಪ್ಪ ಜೋಗಮ್ಮ ದ್ವಾರಪ್ಪ ದ್ವಾರಮ್ಮ ದಾಸಪ್ಪ ದಾಸಮ್ಮಗಳು ಉಡುಗೆ ತೋಡುಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ದಾಸರಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ.

ಜನಪದ ಕಲಾ ಸಾಧನೆಗಳು ಆಧುನಿಕತೆ “ಹಿಂದೆ ಚಮ್ಮೆ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದು ಇಂದು ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ನೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಆಧುನಿಕ ಘೆಬರ್ ವಾದ್ಯಗಳು ನುಸುಜುತ್ತಿವೆ. ಡೊಜ್ಜು, ತಮಟ್ಟಿ, ದ್ರಮ್ಮ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಲ್ಸಿಕ್ ಅಥವಾ ಘೆಬರ್ ಅಪ್ಪೆ ಏಕೆ ಲಾಟ್ಕೆ, ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಪಾಲ್ಸಿಕ್ ಎಲೆ ಲೋಟ್ ಚಮಚಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದುಂಟು. ಜನಪದ ಕಲಾವಿದರಂತೂ ಶಿಸ್ತೊಳಪಟ್ಟು ಸಿವಾಯಿಗಳಂತೆ ವೇವಬೊಡಣ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿವಿಧ ಭಂಗಳಲ್ಲಿ ವೀಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಮರಾಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋಜ್ಯು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನಲೆಯುಳ್ಳ ಕಲೆಗಳು ಈಗ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಯಾರಾದರೂ ಜನಪದ ತಂಡ ಕಲಾ ತಂಡ ಕರೆನಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ನೀಡಲೇಬೇಕು. ಜನಪದ ರಂಗಭೂಮಿ, ಹವ್ಯಾಸ ನಾಟಕಗಳಂತೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಣ್ಣರೆ ಅಗುತ್ತಿವೆ. ಭಕ್ತಿ ದೂರವಾಗುತ್ತಾ ಕೇವಲ ಸಿನಿಮಾ ಟೆಂಟ್, ಸರ್ಕಾರ್, ಹೋಟ್ಲ್ ರುಚಿಗಳಿಗಾಗಿ ಜನ ಹೋಂಚು ಹಾಕುವರಾಗಿದ್ದು ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಶ್ರದ್ಧೆ-ಭಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಸೇರಿ ಕುಡಿದು ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ಮಜಾ ಅನುಭವಿಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ.

ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯ: ಈ ಮೊದಲು ದೂರದೂರಿಗೆ ನಡೆಯುವ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಪಾದಯಾತ್ರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಿಲ್ಲ. ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಇಂದು ಕುಡಿತ ಕುಣಿತ, ಜೋಜು ಮೋಜು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೈಜ ಬರುಬರುತ್ತಾ ಚಕ್ಕಡಿ, ಸ್ನೇಕಲ್ ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇಂದು ದ್ವಿಚಕ್, ತ್ರಿಚಕ್ ವಾಹನ ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನಗಳು ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಿದ್ದು ಬೆಳಿಗೆ ನಾಯಂಕಾಲದೊಳಿಗೆ ಜಾತ್ರೆ ಪೂರ್ವನುತ್ತಾರೆ. ವಾರ-ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ಪ್ರಯಾಂ ಈಗ ಕೇವಲ ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಸೇವಿತವಾಗಿದೆ. ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಿದ್ದ ಉಡುಪುಗಳು, ಸಿದ್ದವಸ್ತುಗಳು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಕೆ ನಾಮನ್ಯ ಎನಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಹಲವು ಹತ್ತು ರೀತಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಅಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೋಸತನೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಲಂಕಾರಿಕೆ ಗೃಹೋಪಯೋಗಿ ಬಳಕೆಗೆ ನಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವ ಭರದ ವ್ಯಾಪಾರ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹಣ ಇರಲೇಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಬೆಂಕರಿ ತಿಂಡಿ, ತಿನಿಸುಗಳು ಬಾಟಲಿ ನೀರು ಮೊದಲಾದ ಸಿದ್ದವಾದ ತಿನಿಸುಗಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೋಸತನ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಅನಲಿ ನಕಲಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ತೀರ ಕವ್ವವಾಗುವಂತೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಹಾವಳಿ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಹೋಸಹೋಸ ಧರ್ಮಗಳು ಉದಯಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಅವುಗಳ ಆದಂಬರ ಹಾಗೂ ಶಿಷ್ಟಾಖಾರದ ಮದ್ದ ತಮ್ಮ ತನಹನ್ನೇ ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಅತ್ತ ಗ್ರಾಮೀಣ ಇತ್ತ ನಾಗರಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಇವೆರಡರ ಮದ್ದೆ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ “ಹೋಸ ದೈವಗಳ ಆಚರಣೆಗೂ ಮನಸ್ಸು ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಜಾತ್ರೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಧುನಿಕರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇಡೀ ಸಂಸಾರದೊಂದಿಗೆ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು ಈಗ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಹೋಗಿಬರಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಬಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಈಡೀ ಕುಟುಂಬ ಪಡುವ ಜಾತ್ರೆಯ ಸಂಭವ ಈಗ ದೂರವಾಗಿ ಚಕ್ಕಡಿಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ಲಾಟೀನು ನೋಗ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಾಮೂಹಿಕ ಆದಾಧನೆ ಜಾತ್ರೆ ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರಮ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ, ಓಸ್-ಉರಿನ, ದೂರದಲ್ಲಿರೋ ಯಾರಾದರು ಹೋಗಿ ಬರುವರು ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವರ ಕ್ಷೇಯಲ್ಲೇ ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹಣ ಕುಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಾನುಸಾರ ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ, ಹರಕೆ-ನೇವೇದ್ಯ ಅರ್ಪಿಸುವವರು ಕುಳಿತ ಜಾಗದಿಂದಲೇ ಅ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕ್ಷೇ ಮುಗಿದು ಸಮಾಧಾನ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಜಾತ್ರೆಗಳೂ ಕೂಡ ಅಪ್ಪೆ ಬದಲಾವಣೆ ಹೋಂದುತ್ತಿದ್ದು ವಾರಗಟ್ಟಲೇ ನಡೆಯುವ ಜಾತ್ರೆಗಳು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಇದರಿಂದ ಒಂದು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಥವಾ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಬರು ಬರುತ್ತಾ ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿನ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು, ಜನ ಜಂಗುಯಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ಬರಿ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲೋ, ವಿ.ಸಿ. ಡಿ, ಡಿ.ವಿ. ಡಿ. ಮುಖಾಂತರ ನೋಡಿ ಖುಷಿ ಪಟ್ಟು ಕ್ಷೇಮುಗಿಯುವ ದಿನಗಳೂ ಬರುವಹುದು.

“ನಮುದಾಯವು ವಾಣಿಜ್ಯ ಸ್ಪಷ್ಟಾವ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದು ಜಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಲಚ್ಚಮಾಡದೇ ಇರುವುದು, ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ನುವು ಶಾಂತಿ ಪಡೆಯುವುದು ದೂರದರ್ಶನ ಮೊದಲಾದ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಸಮೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಸುವುದರ ಬದಲು ಈಗ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಾಲ ಯೋಜನೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಾಲಕ್ಕೆ ದೇವರ ಮೌರೆ ಹೊಗಿ ಹೊಸ ಸಾಲ ಬೇಡುವ ದಿನಗಳಿಗಾಗಿ ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಯಬಹುದು.” ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಬವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಲಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಂಖೋಧನೆಗಳೀಂದ ಬದುಕಿನ ರಹಸ್ಯಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದು ಇಂದು ಜಾತ್ರೆಗಳು ಹಿಂದಿಗಿಂತ ವೈಭವ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ

ಸಂದರ್ಭ ಸೂಚಿಗಳು

1. ಡಾ. ಶಿವಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ, (ನಂ): ಕನಾಟಕದ ಜಾತ್ರೆಗಳು, ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಶಂಕರಘಟ್ಟ, ಪ್ರ-ನಂ, 248,
2. ರಥಗಳು, ಪ್ರ-15, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ,
3. 'ಡಾ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗಳು, ಪ್ರ-116, ಅಂಕಿತ ಪ್ರಕಾಶನ, 1997
4. ಡಾ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗಳು, ಪ್ರ-118, ಅಂಕಿತ ಪ್ರಕಾಶನ, 1997
5. ತುಮಕೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರಥಗಳು, ಲಲಿತಕಲಾ ಕಾಲೇಜು, ದಾವಣಗೆರೆ.
6. ಡಾ. ರಾಜಶೇಖರ ಹನುಮಲಿ, ವೀರಗಾಸೆ, ಪ್ರ-134,
7. ವೆಂಕಟೇಶ ಶೆಟ್ಟಿ, (ನಂ): ತರಳಭಾಜು ಹುಟ್ಟಿಮೆ ಸಂಚಿಕೆ, ಪ್ರ-13 ರಾಜೇಬೆನ್ನೂರು ತಾಲೂಕು, 1997

